

selv set med vore egne Øjne, hvorledes Telegraf- og Telefonvæsenet arbejder dernede, og vi fik vist alle sammen et meget stærkt Indtryk af, at Forholdene der vare meget trange og smaa, saa der maatte gøres noget derfor. Det skal ogsaa nok vise sig, at Ministeren vil blive nødt til at komme til Rigsdagen for at faa en Bevilning, saa han kan blive i Stand til at leje Lokaler; jeg kan ikke indse andet, end at naar dette Forslag ikke kan gaa igennem, er man nødt dertil, det bliver da Vejen, man kommer til at gaa. Men om den Ordning i Længden vil blive mere tilfredsstillende, er et andet Spørgsmaal, jeg tror det slet ikke. Jeg tror, at Flertallet gør fejl i ikke her at følge den Opfattelse, Mindretallet har gjort gældende i sin Betænkning.

„Pragtbygning“! Ja, jeg synes, at vi i de senere Aar have ofret ikke saa lidt endda paa den Slags. Se vi paa de store Bygningskomplekser, paa Frederikshospitalet, Rigshospitalet som det hedder, paa Banegaardsforholdene og Christiansborg Slot, og huske vi paa, at man ogsaa skal til at tage fat paa Ministerialbygningerne, saa er der her mangt og meget, hvor vore Arkitekter have faaet Lov til at være de afgørende med Hensyn til, hvordan det skulde kunne tage sig ud, naturligvis ogsaa saaledes, at det indre skulde svare til sin Hensigt. Naar man nu paa andre Omraader har gjort saa meget, kunde man ogsaa godt i dette Tilfælde, hvor man har en Bygning, som afgiver et forsvarligt Lokale, der svarer til det, der er Hensigten dermed, gaa med til at bevilge det Beløb, der skulde til for at faa denne Sag fremmet, for at skaffe Plads til det Personale, der arbejder under meget trange og vanskelige Forhold. Jeg kan ikke andet end bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har taget denne Plan op og forelagt den for Rigsdagen, og det har jo ogsaa vist sig, at nede i det andet Ting fik Ministeren en stor og stærk Tilslutning til den Plan, som han her har forelagt os.

Nu kunde der siges: Ja, men hvorfor er der saa ikke stoppet op noget før, det var jo allerede klart sidste Foraar, hvorledes Forholdene vare og stillede sig her i dette høje Ting? Ja, der blev afgivet en Beretning; men jeg tror, at den højtærede Minister vilde have baaret sig urigtigt ad, dersom han paa Grundlag af denne Beretning vilde have stoppet op. Der vilde med nogen Grund kunne have rejst sig stærke Indvendinger og Klager mod ham, hvis han havde afbrudt al Forhandling paa dette Tidspunkt. Thi det er jo en Kendsgerning,

at man ude omkring i Byen hørte stærke Røster om, at denne Sag muligvis vilde kunne bringes i Lave, naar den atter blev tagen op, og man var heller ikke fremmed for, at disse Røster havde haft nogen Indflydelse her i dette høje Ting, idet man ikke har været fri for at mærke hos adskillige Medlemmer, at der kunde være nogen Stemning for at gaa med til Sagen, dersom der kunde være sket en Ændring, f. Eks. med Hensyn til Bygningens Ydre, eller man kunde have indskrænket det Forhold, at nogle af Lokalerne vare bestemte til at lejes ud til Butikker, saaledes at de bleve brugte til Kontorer eller sligt. Det summede saadan baade paa det ene og paa det andet Omraade med Rygter og med Fremstillinger, snart paa en og snart paa en anden Maade, at det maatte give den højtærede Minister noget Haab om, at henvendte han sig atter her til Tinget, kunde det muligvis lade sig gøre at faa Sagen ført igennem. Det synes nu ikke, at det vil kunne lykkes, men jeg ser saaledes paa det, at Ministeren har baaret sig rigtigt ad, idet han søger i en Tidsperiode, hvor der er saa store Byggeforetagender fremme, at faa denne Sag realiseret for et Beløb, der ligger indenfor Rimelighedens Grænser. Han har faaet en betydelig Tilslutning, en stærk Tilslutning i Folketinget, og her oppe i Landstinget er der ogsaa et stort Mindretal, der formener at maatte støtte ham i denne Sag, ligesom der ude omkring i Byen er givet Planen Tilslutning fra mange og ansete Mænd.

Den ærede Ordfører talte noget om de Planer, der have været oppe, og jeg ved ikke, om jeg misforstod den ærede Ordfører, naar han udtalte sig i den Retning, at man muligvis kunde tage ny Planer op til Drøftelse. Jeg vilde nu i høj Grad beklage, om denne Sag nu i Dag skulde blive bragt til sin Afslutning, og maaske kan det være, at vi kunne faa den tagen op paa ny, saafremt Tinget her bestemmer, at den skal gaa tilbage til Udvalget igen, hvorefter vi saa faa en tredje Behandling. I saa Tilfælde kan jeg forstaa, at der er Plads for at optage ny Planer. Men dersom det skulde gaa paa den Maade, at Tinget vedtager, at Sagen skal standses, ser jeg ikke, at Udvalget har mere med den Sag at gøre; saa kunne vi ikke tage ny Planer op, og det bliver da den højtærede Ministers Sag at komme til Tinget med andre og ny Planer. Den ærede Ordfører mente, at man kunde imødekomme det Selskab, med hvilket der har været forhandlet om Bygningen, paa